

در مورد تاریخچه عقب ماندگی ذهنی باید گفت این پدیده قدمنی همیای تاریخ شر دارد. چه از همان آغاز پیدایش انسان، عوارضی از قبیل اشکالات زننده، اختلالات دوره جنینی - اشکالات زایمان، بیماریهای بدو تولد وغیره، چنین معلولیتی را ایجاد میکردند.

درباره تاریخچه طرز تفکر افراد عادی نسبت به عقب ماندگان ذهنی نیز شواهد علمی زیادی در دسترس نیست. چیزیکه تاحدی مشخص است اینکه این چنین افراد در گذشته کمتر مورد توجه بوده‌اند. فقط در برخی نوشتنهای دینی و پزشکی به چنین افرادی اشاره شده است.

"بقراط" حکیم یونانی به ضایعات مفری این افراد و ارتباط این نقیصه‌ها با کمبودهای هوشی اشاره میکند.

در قوانین "اسپارت" موادی گنجانده شده بود که کشتن واژ بین بردن معلولین از جمله عقب ماندگان ذهنی رامجاز و حتی لازم تشخیص داده بودند.

عباس داونش

عقب مانده ذهنی به نحو بارزتری جلب توجه نموده این پدیده از یک دید علمی مورد پیگیری قرار گیرد. در حال حاضر در اکثر جوامع و ملل این چنین کودکانی در شرایط خاص نگهداری شده، در صورت امکان (با توجه به نوع نقیصه و یامیزان عقب افتادگی ذهنی) تحت آموزش و توانبخشی قرار میگیرند.

باید توجه داشت که در عصر حاضر نیز نوع نگرش در مورد کودکان عقب مانده ذهنی در "جواب‌ام" مختلف متفاوت است. مثلاً "برل. اس. باک" نویسنده شهیر آمریکائی که خود یک دختر عقب مانده ذهنی دارد، وقتی از احاطاتش در زمانی که در کشور "چین" بوده یاد میکند اشاره‌ای دارد به اینکه در آنجا چنین افرادی خوبی با ملاحظت و احترام نگهداشی میشندند و نا آخر عمر بدون کوچکترین ناراحتی از آنان پرستاری بعمل می‌آمد. هیچکس نظر ترحم و دلسوی ابراز نکرده و به رحال شخص یا کودک را چون فردی عادی می‌ذیرفتند. همین خانم نویسنده در ادامه گفتارش مینویسد: من و دخترم (منتظر کودک عقب مانده‌است)

در چنان محیطی بهیچوجه احساس ناراحتی نمی‌کردیم. ولی به مردمی که وارد خاک آمریکا شدیم نگاههای ترحم آمیز، تعارفهای بیجا و دور از ذهن، همدردیهای احمقانه و خلاصه دلسویهای ناشیانه از دخترم، آنچنان در من انر بد گذاشته بود که بی اختیار نسبت به دخترم

و خودم احساس ترحم شدید میکردم. (۴) حال بد نیست نظری کوتاه به تاریخچه توجه به عقب ماندگان ذهنی در ایران بیافکنیم. همانطور که قبلاً ذکر شد، دین "زرتشت" در ردیف اولین ادبیاتی است که مکمل، ملاحظت و همراهی به عقب ماندگان ذهنی را عنوان میکند

در "آسیا" برخلاف "اروپا" این افراد بیشتر مورد توجه و لطف بوده‌اند. در آئین "کنفسوس" معلم چینی و همینطور در دین پیامبر ایرانی "زرتشت" به روشنی خواسته شده است که مردم با عقب مانده‌های ذهنی، رفتاری انسانی داشته باشند. و نیز در دین "یهود" مسئولیت جرم و جنایت از عقب مانده‌های ذهنی برداشته شده است. در دین مبین "اسلام" نیز طی اشارات مکرر در کتاب آسمانی و همچنین سخنان پیامبر بزرگوار و ائمه اطهار به توصیه‌های در زمینه ملاحظت و همیاری با معلولان برمیخوریم.

در اروپای قرون وسطی، عقب مانده‌های ذهنی را همپای دیوانگان محسوب داشته معتقد بودند که شیطان در جسم آنها حلول کرده است. اقدامات "پینل" (۱) پزشک فرانسوی در قرن ۱۸ در جهت جداسازی بیماران روانی از مجرمان و بدکارهای و باز کردن غل و زنجیر از پای آنان و همچنین تحریبات "ایتار" (۲) پر شک فرانسوی قرن ۱۹ از تربیت کودکی وحشی بنام "ویکتور" زیر بنای توجه و نگرشی علمی به پدیده عقب - ماندگی ذهنی گردید.

در اواسط قرن بیستم، بررسی عمیق و همه جانبه در زمینه عقب ماندگی ذهنی، شکوفائی یافت. بنظر میرسد به همانگونه که تولد و گسترش هر علم بستگی نام به نیازهای بنیادی جامعه دارد، اهمیت دادن به این مهم و توجه به مسئله عقب ماندگان ذهنی نیز بر همین اساس گسترش یافت. نیازمندی به پیشرفت علوم تحریی از یکسو و توجه زیاد به علوم انسانی و از جمله روانشناسی و خصوصاً "روانشناسی کودک" وبالآخره فعالیتهای "الفرد بینه" (۳) در زمینه ساختن اولین آزمون‌هوشی و نشان دادن اختلافات هوشی بین انسانها از دیگر سو، موجب کردید تا قشر

و دین " اسلام " با فرامین آسمانیش در این زمینه مکمل تمام توصیه‌هایی بوده است که سایر ادیان در گذشته در این مورد اشاره نموده بودند از آن زمانها تا حدود چند دهه اخیر هیچگونه اقدام اجتماعی در جهت کمک به این گروه از افراد جامعه در ایران صورت نگرفته بود از حدود سی سال قبل با تشکیل اولین مدرسه بنام " مرکز تربیت و هدایت روانی کودک " تدریجاً توجه و حمایت از معلولین در ایران بطور رسمی تضییغ گرفت و متعاقباً با تشکیل سازمانهای چون " انجمن ملی حمایت کودکان "، " انجمن توانبخشی ایران "، " انجمن حمایت از عقب - ماندگان ذهنی " ... همچنین بخشی از فعالیتهای " وزارت آموزش و پرورش "، سعی شد تا هر چه بیشتر به مسائل کودکان معلول ذهنی و نابهنجار توجه گردد.

اخیراً از بعداز انقلاب، با ادغام و یکارچه شدن این سازمان‌های متفرق تحت یک پوشش بنام " سازمان بهزیستی کشور " سعی گردید تا پساز حذف برنامه‌های ظاهر فریبانه و جایگزین نمودن یک برنامه واحد بمنظور سرویس دهی هر چه بهتر به معلولان جامعه، اقدامات عملی و مفیدی بمورا اجرا، درآید.

مواردی که موجب توجه هرچه بیشتر به مسئله عقب ماندگان ذهنی در قرن اخیر گردید:

الف : توجه عمیق به علوم انسانی و مطالعه روی افراد انسانی و پیدایش علم روانشناسی و در نهایت تهییه انواع آزمونهای هوشی که موجب گردید بر اساس آن عقب ماندگان ذهنی به‌نحوی روشنتر از افراد عادی جامعه متمايز گردند.

ب : پیشرفت تکنولوژی و گرایش به تخصصها که موجب شد هر فرد برای داشتن شغلی مناسب در جامعه تخصصی را احراز نماید که این خود عقب ماندگان ذهنی را بعنوان افرادی فاقد توانائی در کسب تخصص معرفی نمود. نمونه بارز این مدعای آنکه در حال حاضر در محیط روستاهای کلان‌جام امور به‌حداقل تخصص نیازمند است، عقب ماندگان ذهنی در حد متوسط کمتر بعنوان ناتوان مطرح می‌باشند.

ج : گرایش اجتناب ناپذیر بسوی جامعه شهری از جوامع روستائی که این خود موجب شد شکل خانواده از حالت گسترده که از خصوصیات جوامع روستائی بوده و میتوانست این چنین افرادی را بر اساس عواطف فamilی در خود جای دهد، جای خود را به سیستم خانواده هسته‌ای که فقط شامل زن و شوهر و حداقل کودک با حداقل فضای زندگی بددهد که ضرورتاً در یک چنین وضعیت، جایی برای نگهداری یک فرسر معلول ذهنی در محیط خانواده کمتر به چشم می‌خورد.

د : تحول نه چندان پیشرفته علم پزشکی که موجب گردید بسیاری از کودکان ضعیف الحال، در موقع تولد ویا در بدو طفولیت از مرگ نجات یابند . ولی تاکنون قدیمی جدی در مورد کاهش و از بین بردن عواقب و معلولیتهای ناشی از اشکالات مادرزادی، موقع تولد، اوان طفولیت و ... برآشته نشده است .

میشود .

بنایه تعریف " سازمان بهداشت جهانی " (۲) : عقب ماندگی ذهنی عبارتست از رشد ناقص یا متوقف شده ذهنی (غیر از عقب ماندگی ذهنی شدید) که شامل عقب ماندگی هوشی بوده و به نحو و درجه‌ای است که حساس یا ملزم به درمان طبی یا سایر مراقبتها و تعلیمات مخصوص بیمار است . عقب ماندگی ذهنی شدید نیز دارای تعریف فوق الذکر بوده ، منتها این اشخاص قادر به زندگی مستقل یا حفاظت خود علیه استعمار و استثمار نبوده و یا در سنی که باید این خصوصیات را دارا باشد ناتوان خواهند بود .

بنایه تعریف " انجمن تحقیقاتی عقب ماندگی ذهنی آمریکا " (۸) :

کند ذهنی عبارتست از کش نامتعادل ذهن که بر اثر اختلالاتی در رشد طی دوره‌های مختلف حاصل میشود و باناسازگاری اجتماعی و بروز رفتارهای نامناسب ، معین و مشخص می‌گردد .

رفتار سازگارانه از سه طریق عمدۀ آشکار میگردد

الف . بلوغ (به رشد رسیدن) : طی مراحل رشد که شامل کسب مهارت‌های لازم در خود کفایی از مرحله نوزادی و مراحل اولیه کودکی مانند نشستن ، ایستادن ، خریدن و رفتارهای دیگر می‌گردد .

ب . یادگیری : بدست آوردن آگاهی بوسیله انجام اعمالی که از راه تجربه کسب می‌گردد .

ج . سازگاری اجتماعی : طرز رفتاری که کودک بوسیله آن در دوران قبل از دبستان و دبستان در ابعاد گسترده‌ای با همسالان ، والدین و دیگر

تعریف عقب ماندگی ذهنی

تاکنون در هیچیک از کتابهای که در مورد عقب ماندگان ذهنی نوشته شده است تعریف جامع و کاملی که مورد تایید همه یا اکثربیت متخصصین فن باشد ذکر نشده است و این مسئله بیشتر بخاطر پیچیدگی ماهیت عقب ماندگی ذهنی است . نمیتوان عقب ماندگی ذهنی را بصورت یک پدیده مطلق تعریف کرد ، بلکه باستی عقب ماندگی ذهنی را بعنوان پدیده‌ای چند وجهی که وجهه مختلف آن به فیزیولوژی ، روانشناسی ، پزشکی ، تعلیم و تربیت و جامعه - شناسی محدود میگردد ، مورد بررسی قرارداد .

قبلی " سعی خواهد شد چند تعریف از عقب - ماندگی ذهنی که در دنیا بیشتر متداول بوده و تایید گروه بیشتری را بهمراه دارد ذکر گردد . طبق تعریف " تردگلد " (۵) محقق آمریکائی : عقب ماندگی ذهنی عبارتست از رشد ناقص ذهنی که شخص را در تطابق با سازش با محیط خود ناتوان ساخته ، بطوریکه بدون نظارت و کمک غیر قادر به زندگی نمیباشد .

بنا به تعریف " ریک هبر " (۶) یکی دیگر از محققین در این زمینه :

عقب ماندگی ذهنی عبارتست از فعالیت عمومی ذهنی که پائین‌تر از حد طبیعی (عادی) باشد (در مورد فردی صدق میکنده که از نظر عملی در انجام آزمونهای عینی متناسب که در زمینه توانایی‌های عمومی ذهن صورت میگیرند یک انحراف استاندارد پائین‌تر از میانگین کل گروه در یک آزمون هوشی استاندارد شده باشد) که در دوران رشد موجب میگردد و باعث بوجود آمدن اختلال در جهت قبول رفتار سازگارانه